

ДЕТСКО ЗНАМЕ

— Тѣхнитѣ играчки струватъ скъпо. Иматъ си влакчета, локомотиви, кончета, зайчета, автомобили. Цѣль день имъ навиватъ пружинитѣ и играчкитѣ скачатъ като живи!

— Що си нѣмамъ и азъ една такава играчка! — замисли се Данчо.

Вечерята Данчо си легна рано. Шомъ затвори очи и предъ него блѣсна една грамадна витрина. Гледа съ свѣтнали очи — пълно съ играчки.

— Бате Данчо, — изведнѣжъ запувтѣ дървениятъ влакъ, — купи ме и безъ пари ще те карамъ, кждето си щѣшъ! Много съмъ бързъ! Азъ съмъ дървениятъ експресъ!

— Не го слушай ти, — забръмча моторчето на самолета, — той само върви, дето има железни релси! Азъ хвърча, дето си ща! Вземи менъ!

Данчо го погледна и се засмѣ.

— Остави самолета, Данчо, азъ съмъ желѣзенъ параходъ и ще те откарамъ чакъ презъ океанитѣ! Самолетътъ види ли вода — връща се!

— Данчо, вземи менъ и препускай, колкото си щѣшъ! Много се развалятъ моторчетата на тѣзи машини! — зацвили кончето.

Данчо поклати глава и бръкна въ джебоветѣ си и пакъ се засмѣ.

— Пъкъ азъ все ще си стоя при тебе! — рече мъничкото мишле.

— Я мълчи тамъ, че ще те изямъ! — скочи бѣлото коте съ червената панделка на шията.

— Не ме е страхъ, защото майсторътъ е забравилъ да ти сложи зъби!

